

האוצר מחק לבנקים קנסות נזילות

האוצר ובנקי ישראל הסכימו באחרונה למחוק לכל הבנקים קנסות נזילות שהיה עליהם לשלם, בסך של כ-300 מיליון לירות, ותמורת זאת יירתמו הבנקים לביצוע גיוס תוכניות-היסכון מן הציבור בהיקף גדול. כספי תוכניות-ההיסכון מופקדים באוצר, והדבר יאפשר לו להשתמש בכספים אלה במקום להדפיס כספים חדשים. הבנקים היו נתונים בתחילת השנה ברעיונות נזילות של כ-2 מיליארד לירות, שעליהם נקנסו במאות מיליוני לירות. קנסות אלה מכבידים על הבנקים כיוון שאינם מוכרים כהוצאה ומונכים מן הנזילות הרגילה שלהם.

האוצר נתון באחרונה במצוקה כספית המורה ביותר, וכפי שגילה העיתונאי דב גנחובסקי ב"ידיעות אחרונות", חסרים לאוצר בתקציבו השוטף 25 מיליארד לירות שאותן עליו להדפיס. עתה ויתר האוצר על קנסות הנזילות, והבנקים יאפשרו לכל חוסך הלוואה בגובה הסכום שעליו להפקיד בריבית של 28%, לא צמודה. ריבית זו כדאית ביותר לחוסכים המפקידים כספים בתוכניות. הבנק מסבסד את ההלוואה כנגד אי תשלום קנסות הנזילות שעליהם ויתר האוצר.

סכנה: נמל פחם בחיפה

למרות התנגדותה של חברת-החשמל החליט שר-האנרגיה והתשתית, יצחק מודעי, יחד עם רשות הנמלים, כי נמל פריקת הפחם לתחנת-הפחם בחדרה יוקם בסמוך לחיפה, ולא בסמוך לתחנה בחדרה. נימוקיו הם שמימון הפרוייקט יהיה קל יותר אם הוא יוקם בחיפה. הוצאות ההקמה הן, בשני המקרים, 50 מיליון דולר, אולם ההקמה בחיפה תהיה קלה יותר מבחינת מועדי ההוצאה.

אם יוקם הנמל בחיפה, יצטרכו לה עביר את הפחם מנמל הפריקה בחיפה לאורך החוף בדוברות, שיפרקו את הפחם בחדרה במענק כלשהו. הדבר יגרום רעש ופריקה כפולת. קיימת גם סכנה מוחשית של זיהום כל רצועת החוף בין חיפה לחדרה, כתוצאה מהובלת הפחם לאורך החוף, וכן זיהום העיר חיפה כולה בפחם.

ארליך ורבינוביץ

בוועדת-הכספים של הכנסת פרץ כוח הריף בין דני רוזוליו ליצחק ברמן, בשאלה מי היה הראשון שקיבל את ארליך מבצע את מדיניותו של רבינוביץ. קודמו, הוויכוח התעורר אחר שמה כמה ישיבות מצטרף רבינוביץ הצבעות לארליך ואילו נגד ארליך ורבינוביץ מצביעים חברי מערך כמו עמוראי, וחברי ליכוד בראשות יגאל כהן-אורגד.

הדבר קרה כשקולו של רבינוביץ אר את רוב להצעת ארליך לתת ביטוי שער לגיוס הון לבנק "עצמאות". רקע זה נולדו כבר כמה בדיחות, המספרות בשמו של פרופסור אפרים קליימן. האחת טוענת שארליך של את שמו לארלינוביץ. השניה, ששינה שמו למשלרץ. יצחק ברמן מוסיף, המומחים לארליך קרויים ארכיאולוגי חברי הוועדה, ששמעו כי ארליך ליט לתמוך בבנין ולא בדיון, לא תעו, שכן מעמדו של ארליך עורר, כדי כך שהוא נזקק לבנין כדי להיש בתפקיד שר-האוצר. בהקשר זה סי את מעשיית המתנות מתוך הספר "הדב".

מושביץ, אייזנברג

לייבוויץ ושאול

מקימים ירחון

בשבוע שעבר נחתמו ההסכמים לצאת ירחון חדש בשם "מוניטין", שיפיע במחצית אוגוסט, ושיוזמיו מקושיה המקביל הישראלי ל"אסקוואי", ו"ניוירוק". האמריקאים. הזים רפאל שאול, העורך היהי א ברוך והמנהל חיים בראון, חתנו חיים לייבוויץ, שהיה בעלי "הזית".

המשקיעים, שישקיעו כמיליון לירות בירחון ההדור, שמחציתו תודפס במלא, הם חברת "אוקטובר" (26%) שייכת בחלקים שווים לרפי ולט שאול ואלבי אברמוביץ, קבוצת דפוס "האמנים המאוחדים" (26%) שייכת לאמנון אורבך, ומשקיעי מבין מנהלי בנק "מרכנתיל" לשע וכן לדני מושביץ, חיים בראון, מי בן-פורת ומיקי אלבין (קבוצת א זנברג) המשקיעים 11% כל אחד.

למה נחתם הסכם

ארליך-משל?

סוף-סוף יצא המרצע מן השק, והתברר מדוע נחתם ההסכם בין שימור ארליך לירוחם משל, שבו הבי משל להסתפק בתוספת של 15% לשארליך הביטח שלא לייקר את המרים ולמנוע עליית מדד. ארליך לא פיתאום אוהב-פועלים, ולא חדל לראוינפלציה מכשיר יעיל לפגיעה בעגברת הרווחים של מצביעיו, בעההון. מומחיו הסבירו לו כי כל תוס במדד תעלה לאוצר הרבה יותר מ שירוויח מקיצוץ הסובסידיות, בעי השנה.

בחודש יוני יתחיל פדיון איגרות מוה-הברירה החמש-שנתיות, יימשך כ חודשים ויהיה כרוך בסכומים אדיר של 15 מיליארד ל"י. כל עלייה במ היתה מחייבת את האוצר לשלם לב התעודות מתקציבו השנה כמה מילי דים טובים נוספים.

אחרי התימת ההסכם עם משל, במבר, כבר לא יהיה איכפת לאוצר רוס ליליית מדד, שכן מרבית האיג תיפנה וההתייקרות של נובמבר תיק רק אחרי מחצית דצמבר.

המסקנה: מחודש נובמבר צפ התייקרות מחרידה.

צי למכירה באילת

2 דוברות, 2 גרורות, טנקר אחד ו-4 ספינות משא קטנות יוצעו בקרוב למכירה על-ידי היהלומן ואיש-העסקים יהודי מאמסטרדם יצחק עמרם, ונציגו גו בישראל יהושע אשורב. הצי ניק נה על-ידי משקיעים איראנים ונמכר לכוויית. לפי ההסכם היה על הקונים למסור לעמרם, שביצע את ההזמנה ומי מן אותה, את הספינות תמורת הצי בנמל עדן. כאשר הגיעו האוניות לעדן אך ה"סוף בושש לבוא, חשש עמרם כי אם יחלוף הצי לכיוון כוויית לא תהיה לו עוד שליטה עליו, והוא העבירו לאילת. האוניות שהו באילת כמה חודשים, וב"אחרונה הושג הסכם בין עמרם לאירא

יהודמן עמרם מי יקנה?

מחיר הדת

בעוד שבכל ארצות אירופה הונהג ב-21 במארכ השנה שעון קיץ, וגם אצל שכנינו ירדן הוא הונהג, בישראל אין מניינים משכמי-קום. בגלל זאת צורך כל בית-אב בארץ שעת תאורה נוספת בחורש, העולה לו כ-50 לירות. על 700 אלף בתי-אב, מדובר בהוצאה של 35 מיליון לירות מיותרות לכל האזרחים. המשק משלם יותר, שכן עליו לייצר יותר חשמל העולה מטבע זר יקר.

אולם לא כל הביובז נובע מישראל. שר-האנרגיה והתשתית יצחק מודעי בודע, כי הדממת קידוחי הנפט באשדוד ביום השבת עולה 100 אלף לירות לכל שבת. מישר-ההחינוך הודיע על השלמת תוכנית-לימודים חדשה ללימודי תורה בעל-פה בתי-הספר הכלליים, וגם שניוית-תוכנית זה עולה כסף. מישר-המיסטר והתעשייה הודיע כי יממן השקעות המיועדות למנוע חילול-שבת בתעשייה. שר הקליטה הודיע כי מישרדו עושה הכל לקליטת הרב הספרדי החדש של ירושלים, וכי הוצעה לו דירה בת ארבעה חדרים בכמה מקומות מן הטובים בעיר. הרב סירב ותבע דירת שישה חדרים, כעולה חדש - ורק ב"רחביה או בטלביה.

נים כי הוא ימכור את האוניות ולא יהיה חייב להם דבר.

הזמנה זו היא אחת מסידרת הזמנות של אספקת אניות לכוויית, נסיכויות הנפט וערב הסעודית שביצע עמרם, ש"הוא חבר בורסת היהלומים באמסטרדם ואיש-עסקים ידוע בעירו. עמרם מנסה מזה חודשים לרכוש בישראל מלונות או עסקים גדולים אחרים, וכמעט שרכש מלונות מבצלאל מזרחי ומקונצ'רן "כלל". לדבריו, מאחוריו מקורות מימון בלתי-מוגבלים לכל השקעה בתחומים הקרובים לו. את מכירת האניות מסר לידי עורך-הדיון יצחק לויין.

צי הדוברות בלבנים גרעדן

סוכנות "ינה-גלאס"

לחברת "שקל"

חברת "שקל" שבבעלות צבי מא"ליק, קיבלה את סוכנות מינפוליה-הכור כית הידועים מגרמניה "ינה-גלאס". קודם-לכן היתה הסוכנות בידי "סול-כור". "שקל" עוסקת בייבוא חפצי-ביבית ומתנות, התרכזה עד כה בהפצת תוצרת "פיירקס".

לפטר את

דב נייגר!

המיועד לתפקיד נציב מסי-ההכנסה, דב נייגר, גרם מכירות עצבניות בבורסה בהכריוז כי פקיד-השומה חייבים לקיים את החוק ולגבות מסי-ההכנסה מכל מי שעוסק בניירות-ערך בהיקף ה"הופך אותו סוחר בהם. הוא ציין כי בידי כל פקיד מלאו הסמכות לנהוג כראות עיניו.

על הפגיעה בבורסה לפני חגי-שנה הו דיע שר-האוצר שימחה ארליך, כי פטר את נציב מסי-ההכנסה אלעזר שלונגי. הפיטורים נמקו אז על-ידי בצורך להחזיר את אמון המשקיעים בבורסה. אותם נימוקים תקפים גם היום, וציבור הספקרים תמה מדוע אין ארליך מפטר גם את נייגר מאותן הסיבות.

משכורת היו"ר

בניגוד לתקנות

משכורתו של יושב-ראש רשות-השידור החדש, ראובן ירון, תהיה 23 אלף לירות לחודש. הסכום נובע, לדברי הר-הסברים, מהשוואה למשכורת של פרו-פסור-מ-המניין ותוספת תפקיד על כל הזכויות הנלוות למשכורת. הדבר נקבע בתקנה מיוחדת של שר-החינוך, זבולון המר, שפורסמה בילקוטי-הפירסומים ו-נחתמה ב-16 באפריל השנה.

באפריל 1978 היתה משכורתו של פרו-פסור-מ-המניין בעל ותק מירבי, כולל כל התוספות, 15,957 לירות. ראשי חוג קיבלו תוספת של 20% לשכר-ההיסוף, ורקטור קיבל תוספת של 25%. מכאן שירון יקבל סכום הגבוה ב-45% ממשכורת של רקטור באוניברסיטה. הדבר נוגד במ-פורש את התקנות שהוציא שר-החינוך. בנוסף ממשך ירון להרצות בחוג ל-מישפט באוניברסיטה בירושלים, למרות שתמורת הסכום שהוא מקבל עליו לעבוד ברשות-השידור בלבד. עבירה נוספת היא התשלום שהוא ממשיך לקבל עבור שנת-ההשתלמות. תקנות מסי-ההכנסה מכירות במתן משכורת שנתית נוספת על כל שבע שנות הוראה. ירון אינו מקיים עתה שנת הוראה מלאה, ומשום כך אינו רשאי לקבל את זכויו שנת-ההשתלמות.